

KATHOLIEKE RADIO OMROEP
TELEVISIE

opname : 7+8/12-73.
uitzending: 19 jan. '74.
plaats : studio 1.

KUNT U MIJ DE WEG NAAR HAMELEN
VERTELLEN, MIJNHEER?

Deel 17: Looie Det van Kalkedot

tekst - Harry Geelen
muziek - Joop Stokkermans
dékorontwerp - Jan P. Koenraads
produktie - René Sleven
regie - Tineke Roeffen

VERTELLER:

De mensen uit Hamelen gaan een grote stap ondernemen, een heel gevaarlijke stap.

De stap door de spiegel.

Ze zijn nl. in Paay aangekomen met Waternix Assia en hebben eerst tussen neus en lippen door de onbetrouwbare Waternix Ratsmodee onschadelijk gemaakt.

Nou is het grote ogenblik gekomen, dat ze dwars door de speciale, half doorlatende spiegel zullen stappen. Een Paay-spiegel. Waar kom je dan terecht?

In het land van Links, of liever de wereld van Links, zegt nix Assia.

En wat zullen ze tegenkomen in die wereld van Links.

In ieder geval Morpuys.

Want koning Mink, die uit die wereld van Links - achter de spiegel komt, komt uit Morpuys.

En in Morpuys moet nog iemand anders zijn, hopen we. Prinses Madelein.

Dat stond op dat briefje van Guurt.

2 spiegels hadden ze nodig: 1 spiegel om doorheen te stappen en 1 spiegel in een zwarte doek onder de arm, om ooit weer terug te kunnen.

De spiegel hoeft maar te breken en ze zien nooit het land van Rechts terug.

En hoe kunnen ze dan nog ooit hun eigen wereld terugvinden ... Hamelen.

(WE HOREN NACHTDIEREN. EEN UIL.
MUZIEK SOMBER EN SONOOR.
HEEL ZACHT FADEN STEMMEN IN, MET
VEEL GALM. HET EERST VERSTAAN WE
DE SCHELLERE TIMBRES VAN KINDEREN)

KIND:
Er gebeurt nog niks.

KIND:
Nee. Ik voel ook nog niks.

KIND:
Gebeurt er nog wat? ...
(ANDERE KINDEREN ROEPEN BEAMENDE
ZINNEN)

LIDW.'S STEM:
Bertram, houd m'n hand vast! ...

STEM BERTRAM:
Rustig maar ...

AERNOUT: (NA RUSTIG)
Hildebrand.

HILDEBRAND'S STEM:
(NERVEUS)
Wat is er, maak me niet zenuwachtig.
(VAAG ZIEN WE NU PERSONEN)

AERNOUT:
Hou je wel die spiegel goed vast onder je
arm. Anders komen we nooit meer terug.

HILDEBRAND:
(BETER ZICHTBAAR, HEEFT ZWARTE
DOEK ALS BLINDDOEK)
Maak je geen zorgen. Die laat ik zelfs
niet los, als ik slaap ... Nou?
(ONGEDULDIG)
Komt er nog wat van? Een twee drie vier.

(DE ANDEREN KIJKEN OM ZICH HEEN,
IMPRESSED. ZIJN GOED ZICHTBAAR.
HILDEBRAND PRAAT VROLIJK DOOR,
VAN ONDER BLINDDOEK)
Ik denk, nou komt het, maar d'r gebeurt mooi
niks ...

LIDW.:
Doe die blinddoek maar af, Hildebrand.

HILDEBRAND:
Nee, niks ervan. Ik kijk niet, voordat we
door die spiegel heen gereisd zijn. Mij te
griezelig. Dat wil ik niet zien.

BERTRAM:
Schiet nu op man, we zijn er ...

HILDEBRAND: (LICHT TIPJE OP BOVEN OOG)
Laat mij nou op mijn eigen manier reizen door
de ruimte, wil je?
Ik ben niet van plan misselijk van angst te
worden, omd...omd... Waar zijn we? (DOET
BLINDDOEK AF)

AERNOUT: (BEVEND)
Dit is het, Hildebrand.

TOR:
Donders. Potsduizend, van Bier. Zie je dat?

LIDW.:
Alles is verdwenen. Nix Assia is weg. En Grot
Karnagel.....

BERTRAM:
Ja.

AERNOUT:
En 't is niet zo lekker warm ook, hier. Ik ben
blij, dat ik niet in mijn nachtspiegel door
het hemd ben gestapt.... dat ik niet door mijn
hemd in de nachtspiegel ben gest..... ik bedoel,
dat ik niet in mijn nachthemdje door de spiegel
ben gestapt.

HILDEBRAND:
Alles ziet er erg rechts uit hier. In links.
Doodgewoon rechtse ruïnes.

BERTRAM:
Maar 't is toch de wereld van links. Nou, laten
we er het beste van hopen....

HILDEBRAND: (PEUTERT AAN FOEDRAAL)
Zal ik de spiegel maar meteen uitpakken? Dan
gaan we terug. We zijn verkeerd, zie je dat dan
niet, ik voel het.

BERTRAM:
Hildebrand, jij gaat met Tor die kant op.
Aernout, jij gaat ook mee.

HILDEBRAND:
Wat doen?

TOR:
Op verkenning. In orde, van Bier. We zien elkaar
over drie zandlopers. Om de ruïne heen (LOOPT
WEG TUSSEN RESTEN)

BERTRAM: (KNIKT. WIJST EN SUGGEREERT VER
LANDSCHAP)
Precies. Wij lopen langs die kale bosjes daar-
ginds. De kinderen, Lidwientje en ik. Kijken of
er ergens "personen" wonen.

LIDW.:
Wat zou dit hier zijn? Wat een naargeestige om-
geving.

TOR: (KLOPT OP STUK MUUR)
Ruïnes. Resten verlaten huizen. Een verlaten
en vergeten stad.

HILDEBRAND: (BENAUWD)
Moprpuys? ...

BERTRAM:
Welnee, jongen ... Wie zegt nou, dat we
Morpuys vinden?
Dat kan wel mijlen en mijlen ver weg zijn.
We zijn zomaar ergens de wereld van Links
binnengestapt. Maar Morpuys kan wel ...

TOR: (OFF SCREEN, ONGEDUKDIG)
Mens Brom ...! Kom!

BERTRAM: (WAARSCHUWEND)
Ssst. Prins Tor. Kalm. Wie weet, waar we
hier zijn. Schiet op, Hildebrand, en ver-
geet je spiegel niet!
En struikel er niet mee!
(ROEPT DIT LAATSTE NA)

LIDW.:
We moeten heel voorzichtig zijn, Bertram.
We weten niets van deze wereld. Misschien
is het wel een heel andere wereld dan de
onze, hè?

BERTRAM:
Wat is er?!

LIDW.:
Mijn ringetje. Jouw ringetje ... ik ... oh ...
Het zit aan mijn andere hand.

BERTRAM: (KIJKT NAAR EIGEN HAND. BEGRIJPT
HET)
Ja. Mijn ring is ook verhuisd. We zijn ge-
spiegeld. Ik ben links. Jij ook. Iedereen.

BAREND:
Behalve ik. Ik was links. Ik ben nou rechts.

KIND:
Ik was de gesp van mijn linkerschoen kwijt.
Nou zit er geen op m'n rechter.
(KINDEREN BEKIJKEN HUN HANDEN,
SOMMIGE LACHEN VROLIJK. IEMAND ROEPT:
mijn scheiding. ANDEREN: Ja, de
mijne ook.
BERTRAM WAARSCHUWT DAT ZE STIL
MOETEN ZIJN)

BERTRAM:
Rustig jongens. Nu doet iedereen precies
wat ik zeg. We gaan met z'n allen, rustig
dicht op elkaar blijven - die richting op
en dan komen we zo langs een omweg terug bij
Hildebrand, Aernout en Tor.

CUT:
(TOR IS IN DEEL RUÏNE EN KIJKT
ROND. HILDEBRAND EN AERNOUT KIJKEN
BENAUWD ROND. AERNOUT HEEFT LANTAARN
AANGESTOKEN MET TONDELDOOS.
ER ZIJN GEEN MUREN, DIE MEER DAN
1 METER BOVEN DE GROND IN TAKT
ZIJN ...)

HILDEBRAND:

Dat is heel gevaarlijk wat we doen. Hier zijn verzzzzakkingen ... Dat is onbewoonbaar, dit huis ...

(SCHRIKT VAN ZIJN EIGEN SCHADUW (LAMP AERNOUW))

AERNOUW DRAAIT ZICH OM, OOK DOODS-BENAUWD)

AERNOUW:

Wat was er, wat was er ...?

TOR:

Wilt u even stil zijn?

AERNOUW + HILDEBRAND:

(KIJKEN NAAR HEM)

Hoor je wat?

TOR: (SCHUDDT 'NEE')

Het ziet er bijzonder verlaten uit.

HILDEBRAND:

(HAASTIG ZICH OMDRAAIEND NAAR UITGANG)

Mooi ... kkom dan maar. Het tocht hier. Niks voor mij. Voorzichtig voor m'n spiegel, loop er niet tegen aan ...

STEM JAN SOLDAAT:

Werda? (KEIHARD GALMEND)

(HILDEBRAND EN AERNOUW SCHRIKKEN GEWELDIG. TOR TREKT ZIJN DEGEN)

TOR:

Wat was dat?

AERNOUW: (JAMMEREND)

Iemand riep. Iemand riep Gerda!

HILDEBRAND:

Gerda? Wie is dat?

JAN:

Werda, werda, werda!

HILDEBRAND:

Gerda. (BENAUWD)

TOR: (VERBETEN. SPEUREND IN DONKER)

Iemand roept werda. Dat is schildwachten-taal. Het betekent, wie is daar, mens Brom.

(LUID)

Ik zie je niet?

STEM JAN:

Maar ik jou wel! Werda, werda!

(AERNOUW WIJST TRILLENDE)

CUT:
(ACHTER IETS (MUURTJE, PUINHOOP,
OF KRAKERIGE DEUR) KOMT EEN HAVE-
LOZE SOLDAAT VANDAAN, IN ZWACHTELS,
MET JAS VOL GATEN EN WINKELHOEKEN,
SMERIGE, EENS WITTE BROEK< SMOEZE-
LIGE BEMODDERDE LAARZEN, STOFFIG
MUSKET, LEGE RANSEL, BAARD VAN DAGEN.
HIJ HOUDT HET MUSKET VERBETEN
GERICHT OP DE DRIE)

JAN: (LUID EN SCHEL)
Werda, werda, werda. Plat op de grond. Armen
omhoog, gezicht tegen de muur.
Vooruit, vooruit, geen grappen, een twee,
zes!

AERNOUT: (ZOEKT IN PANIEK MET HILDEBRAND,
HANDEN IN LUCHT, OP KNIEËND VAL-
LEND WEER OPSTAAND, TRACHTEND OVER-
AL TEGELIJK EEN OPLOSSING TE VINDEN)
Een muur! Een muur!

HILDEBRAND: (ZENUWACHTIG)
Ik zie geen behoorlijke muur. Wacht even,
ik zie geen muur.
(STAAT NEUS AAN NEUS MET AERNOUT,
DIE 'niet schieten' ROEPT EN 'nog
niet, nog niet')

TOR:
Wat betekent dit, man, wat wil je?!

JAN:
Geen beweging! Niemand doet een stap. Haha.

TOR:
Wat valt er te lachen, man. Doe dat geweer
weg. Onmiddellijk. Bah.

AERNOUT+HILDEBRAND:
Niet schieten.

JAN: (ONDERTUSSEN)
Ik heb niet beter. Het is mijn geweer!

TOR:
Wij zijn geen vijanden.
(WIL STAP NAAR VOREN DOEN. JAN
DREIGT MET GEWEER)

JAN:
Ik schiet een vlieg van de toren! Terug!

TOR:
Is dit de wereld van Links. Kunt U ons dat
vertellen?

JAN:
Weet ik niet. Ik ben een soldaat. Wat heeft
hij? (WIJST MET GEWEER NAAR SPIEGEL IN
HANDEN HILDEBRAND (BOVEN DIENS
HOOFD DUS))

HILDEBRAND: (PIEPT KRIMPEND)
Niet schieten.

TOR: (WAARSCHUWEND)
Mens Koffij!

AERNOUT:
Ah ... eh ... niks ... Dat is niks bijzonders,
meneer, dat is ... eh ...

JAN:
Laat zien. Pak het uit. Doek eraf! Doek
eraf!

HILDEBRAND+AERNOUT:
Nee ... (TOR OOK GEBAREND) Dat kan niet etc.

(BERTRAM LOOPT EVEN OVER DE PUINHOOP VAN EEN HUIS HEEN, MET ENKELE KINDEREN. LIDW. STAAT AAN RAND EN RILT, TREKT OMSLAGDOEK OM ZICH HEEN)

LIDW.:

Bertram, wat maak je hieruit op? Wat zou er aan de hand zijn, hier?

BERTRAM:

Het lijkt op een stad, die verlaten is. Vanwege aardbevingen. Een vrij kleine plek, met allemaal ruïnes ... puin ...

BAREND:

(ROEPT)

Hier! Bertram!

(HIJ WIJST OP EEN BORD. EEN RICHTINGAANWIJZER, BEDOLVEN ONDER PUIN)

BERTRAM:

Wat heb je gevonden. Een richtingbord. Dat kan ons op weg helpen. Héralalala ...

(ZE SJORREN HET BORD ONDER HET PUIN VANDAAN. VEGEN GRUIS ERVAN AF. DE TEKSTEN OP HET BORD ZIJN IN KEURIG SPIEGELSCHRIFT...
TODEKLAK DNALSDNAMEIN ...)

LIDW.:

(AAN KIND, OP TENEN)

Spiegelschrift!

BAREND:

(SPELT)

Kalkedot ... N ... nniemandsland ... niemandsland, zeker.

BERTRAM:

(KNIKT)

Niemandsland. Klopt op dit ogenblik aardig. Geen levende ziel te ...

(KIJKT ROND)

LIDW.:

(HUIVEREND)

Wat dacht je van een oorlog?

BERTRAM:

(SCHUDDT 'nee')

Geen brand geweest. Alleen puin. Ingestort. Aardbevingen. De bewoners hebben het op tijd verlaten, voordat er ongelukken gebeurden. Gewoon een lege stad. Niemand meer te bekenen. Puin. Geen levende ziel.

(DE GROND OPENT ZICH d.w.z. EEN LUIK. UIT HET PUIN, VLAK NAAST BERTRAM, STEEKT EEN GEKROOND, BOOS HOOFD ZIJN NEUS NAAR BUITEN. BERTRAM DOET VERSCHRIKT STAP TERUG. KINDEREN WIJKEN)

(AERNOUT DOET STAP NAAR VOREN,
TERWIJL TOR AAN SOLDAAT NET PRO-
BEERT TE VERTELLEN, DAT HIJ DE
SPIEGEL NIET KAN MISSEN)

SOLDAAT: (LOOPT OM TOR HEEN IN KRINGETJE
ACHTER DRAAIENDE HILDEBRAND MET
DE SPIEGEL)

Laat zien. Handen omhoog. Hier met dat ding.
Laat zien!

AERNOUT: (HOUDT MANDJE OP)
Hebt u soms een beetje honger?

SOLDAAT: (HOUDT METEEN OP. ZIJN MOND VALT
EVEN OPEN. GRETIG RICHT HIJ GE-
WEER OP AERNOUT)

Haha. Jij praat verstandig.

AERNOUT: (BLIJ)
Hebt U honger? Ja?

SOLDAAT:
Ik ben een soldaat.

HILDEBRAND:
Dat is al ons eten, man. We hebben maar
twee mandjes vol bij ons. Acht kippen, twaalf
broden, tweeëndertig hardgekookte eieren ...

ONDERTUSSEN:
(JAN HEEFT RUITEN DOEK MET EEN
HAND VAN MAND GERUKT EN LAAT ALLE
ETEN UIT MAND OVER GROND ROLLEN.
GRIST EEN KIPPEPOOT WEG. WRIKT
HEM VAN KIP EN SLOKT. HIJ GAAT ZIT-
TEN MET RUG TEGEN STUK MUUR BIJ
POORT. HARDGEKOOKTE EIEREN ROLLEN
ROND)

TOR:
Wij zijn geen vijanden, Gelooft U ons.
Alle donders. Hebt U zo'n honger.

JAN: (RICHT DREIGEND GEWEER. TOR DOET
MET DE ANDEREN WEER STAP TERUG)

AERNOUT:
Er is ook lekkere wijn, hoor. In dat kruikje.

HILDEBRAND:
Verrader! (TERWIJL JAN AL DE KRUIK GRIJPT
EN MET TANDEN DE KURK ERAF TREKT)

AERNOUT:
Nou, het is toch lekker?

TOR:
Wij zijn nieuw hier. Wij zijn hier onbekend.
Wij weten niet, dat er hier oorlog is.

SOLDAAT: (HOUDT OP MET KAUWEN, GEALLARMEERD)
Oorlog? Waar?

TOR: (BELEEFD)
Oh, pardon. Dat meende ik te kunnen vaststellen. Soldaten. Puinhopen. Dat heeft meestal wat met mekaar te maken.

(SOLDAAT BEGINT TE GRINNIKEN,
KAUWT DOOR, SMAKT. ZUIGT)

HILDEBRAND:
Mogen we die hardgekookte eitjes misschien weer bij elkaar rapen ...
(DEINST TERUG VOOR ONVERBIDDELIJKE GEWEER)

SOLDAAT:
Kalkedot.

TOR±
Pardon?

SOLDAAT:
Kalkedot. Van Looie Det.
Zo heet het hier.
(SMAKT. KLOKT WIJN)

TOR:
Looie Det? Nooit van gehoord. Wat is hij?
Een prins? Een kasteelheer?

JAN: (GRINNIKT. SCHUDT 'nee')
Hoger.

TOR:
Oh, neemt U me niet kwalijk. Een vorst.

JAN:
Groter.

TOR:
Hemel. Vergeeft U mij. Een keizer?

JAN: (LACHT ZEER GEAMUSEERD. ZOEKT EEN EITJE. TIKT HET STUK. HEEFT AL MAAR EEN HAND NODIG VOOR GEWEER. MORST OOK ONTZETTEND MET WIJN)
Dieper! Onder de grond! Hihihhi.

TOR: (BEGRIJPEND)
Oh, dat spijt me. Hij is dood.

JAN:
Nee! Hahahaha. Hihihihhi. Nee! Hij is een reus! Looie Det!
(CITEERT SCHATEREND, RITMISCH VERSJE 'LOOIE DET'.)

dik en vet!

honderdduizend pond!

van onder de grond

wat een gedonder!

't is geen wonder! Hahaha.

TOR: (SNELLE BLIK WISSELEND MET BE-
NAUWDE TWEE ANDEREN)

Een aardreus? Vandaar die ruïnes hier. Hij
rommelt onder de grond.

JAN: (SCHATEREND)

Ja. Looie Det rommelt maar raak. Hij rommelt
maar wat, hahaha.

TOR: (OPGEWONDEN ERDOORHEEN)

Komt hij wel eens tevoorschijn, de laatste
tijd!

JAN:

Ja ... Hahahaha ... Ja. ... hihhi ...

(NEEMT PAUZE)

Vannacht!

KONING PANCRAS:

(STEEKT HOOFD UIT ZIJN ONDERGROND-
SE SCHUILPLAATS)

Is het geschied, of is het nog niet geschied?

BERTRAM: (BUKT)
Goedendag ... hoogheid?

PANCRAS:
Eerst zijn hoofd! Breng zijn hoofd.
Ik betaal pas, als ik zijn hoofd zie!

BERTRAM: (BELEEFD)
Ik denk, dat ik U niet helpen.

PANCRAS: (KIJKT KIPPIG NAAR HEM UIT GAT.
BOOS)
Dat was niet de afspraak. Vijfhonderdduizend
dukaten én mijn dochter!
Daar wil ik eerst wat voor zien!

BERTRAM: (BELEEFD)
Dat kan ik me voorstellen.

PANCRAS:
Zijn hoofd wil ik daarvoor zien! En niets
dan zijn hoofd! Hier! Boter bij de vis.
Bij het hoofd.

BERTRAM:
Is er niet een misverstand? Ik heb niet zo
een twee drie een los hoofd voor U.

PANCRAS: (BEKIJKT HEM NADER, WANTROUWIG DE
OGEN KNIJPEND)
Wat? U bent toch de krijgsman?

BERTRAM:
'n Krijgsman?

KONING:
De soldaat.

ZWIJNHILDE:
Jan Reserve!

BERTRAM:
Een soldaat? Nee. Ik ben geen soldaat.

KONING:
Ah. Dat verandert de zaak. Ga weg.
(SLUIT LUIK MET KLAP. DE HAMELAARS
KIJKEN ELKAAR AAN. DE KONING KOMT
TERUG:)
Dat is een bevel.
(SLUIT LUIK OPNIEUW)

LIDW.:
Bertram! Wat kan dat betekenen?

BERTRAM: (HAALT SCHOULDERS OP)
Het is in ieder geval een vorstelijk persoon.
Een vader! Hij had een dochter. En hij heeft
een soldaat gehuurd. Voor vijfhonderd
dukaten en de hand van zijn dochter. Om iets
te doen. Iets met een hoofd.

(DEDUCEERT DIT TRAP VOOR TRAP WEG-
WANDELEND VAN LUIK NAAR LIDW>
KINDEREN DROMMEN OM HEM HEEN)

LIDW.:

En het moet iets zijn, dat elk moment kan
gebeuren ...

(ZE SCHRIKT. EEN DOF GEROMMEL KLINKT.
AARDBEVING. DE KINDEREN KLEMMEN
ZICH AAN ELKAAR VAST.
WILLINK-ATMOSFEER.
DE KONING KRIJST OPNIEUW UIT LUIK,
WIJZEND.)

KONING: (OVER GEROMMEL HEEN, RAUWE KRAAISTEM)
Scheer U weg. In naam van mij. Wij bevelen
U. Scheer U weg!
Van Kalkedot!

(HET GEROMMEL IS OOK TE HOREN IN DE RUÏNE BIJ TOR, HILDEBRAND, AERNOUT EN DE SOLDAAT, DIE ONDER DE WIJNVLEKKEN ZIT. HIJ HEEFT HET GEWEER AANZIENLIJK MINDER AGRESSIEF BEET. HILDEBRAND EN AERNOUT ZITTEN BIJ HEM, OOK HILDEBRAND'S PAK ZIT ONDER NATTE WIJNVLEKKEN. HIJ VEEGT LACHERIG ZIJN MOND. AERNOUT IS OOK VROLIJK.

HILDEBRAND: (DOOR GEROMMEL HEEN)
Hahaha. Boemberdeboem. U bent een aardige broek. Hahaha. Grappenmaker.
Lekker die wijn, hè? Haha.

AERNOUT: (OLIJK DE VINGER OMHOOG)
Mijn maag rommelt.

TOR: (NUCHTER EN BEZORGD)
Wat is dat, soldaat? Dat gerommel?

SOLDAAT:
Sssttt. (KIJKT EIGENAARDIG ROND) Sssttt.
(ZET GEWEER OP SCHERP MET ENKELE KLIKKEN)
Ik moet Dikke Pop wakker maken. Het begint.

TOR:
Pardon, wie zegt U, dat U wakker moet maken?
(KIJKT ROND)

SOLDAAT:
Dikke Pop! (HERHAALT HET SNEL EEN PAAR KEER)
Dikke pop, dikke pop, dikke pop.
(KRABBELT OVEREIND)

TOR:
En wát begint? U zegt: 'het begint'.

SOLDAAT: (GRINNIKT KALM)
Ja! Het komt. Hij komt.
(LOOPT VOOR VERBAASDE BLIKKEN TOR EN SULLIGE ANDERE TWEE NAAR STUK MUURTJE, WAARIN WRAK DEURTJE. IN HET DUISTER GAT ERACHTER STEEKT HIJ ZIJN HOOFD)
Dikke Pop! Op! Kom! (TEER) Kom!
(KOMT TERUG.
OPNIEUW VRESELIJK GEDONDER EN GEROMMEL.
DE SOLDAAT VERSTART. KIJKT ROND.
LACHT NAAR DE ANDEREN)

HILDEBRAND: (VROLIJK VAN WIJN EN IETS MOEDIGER DAARDOOR)
Olalalala. Haha. Boem!

AERNOUT: (TEGELIJK INZETTEND, KRUIK OMHOOG TILLENDE ZINGT:)

Lieve deugd, wat kan dat wezen

Lieve help, wie kan dat zijn?

SOLDAAT:
Looie Det!

(DE ANDEREN KIJKEN HEM AAN. HILDEBRAND SLIKT LACHBUI IN)

AERNOUT:
Hè! Wie?

(STOPT MET VROLIJK NEURIËN)

SOLDAAT:
De aardreus.

HILDEBRAND: (ONZEKER. BEGINT PREVELEND AAN EEN ZIN)

Looie D ... Looie Det ... haha ... De aardreus ... Haha ...

(BEGINT AKELIG BANG TE LACHEN. PORT ONZEKER AERNOUT DIE OOK LACHT)

Aardreus ... haha ... Aardreus ... hihi ... (TOR KIJKT SOMBER)

SOLDAAT: (IN DONKER)
Dikke Pop. Kom.

CUT:
(HET WRASSE DEURTJE.
ER VERSCHIJNT EEN SLAPERIG FIGUUR IN DE DEUROOPENING.
HET IS POPEYA. HAAR WITTE SJIEKE KLEDIJ IS BESMEURD? SMOEZELIG EN VERKREUKELD.
ZE HEEFT VEGEN OVER HAAR GEZICHT EN WANORDELIJK HAAR)

HILDEBRAND: (WIJST)
Popeya ... Heks ... P ... P ...

AERNOUT:
Popeya, de heks van Dril.

(BERTRAM HEEFT EEN KAMPVUURTJE GEMAAKT.
ALLEN ZITTEN EROMHEEN.)

BERTRAM:

Nou jongens, het is niet veel zaaks hier en we zitten hier misschien niet zo erg veilig als er nog een paar van die aardbevingen komen, maar in ieder geval ben je van het open veld niet zichtbaar voor gespuis. Lidwientje en ik gaan dadelijk alleen even op verkenning. Niks bijzonders. Geen paniek. Nou, lach es.

KIND:

Wie?

BERTRAM:

Jij.

KIND:

Waarom?

BERTRAM:

En waar Tor en Hildebrand en Aernout blijven begrijp ik niet. En waarom die sufferds twee volle manden eten hebben meegenomen.....

(KIJKT NAAR KIND DAT SOMBER TERUGKIJKT)

Geen paniek. (KUCHT)

KIND 2:

Waarom blijven we hier nou zo zitten wachten?

BERTRAM:

Wachten?.....Eh....wel...eh....weet jij iets beters, Lidwientje?

LIDWIENTJE SCHUDT NEE

KIND 3:

De grond trilde weer.....

BERTRAM:

Nou, dadelijk komen Tor, Hildebrand en Aernout met broodjes en zo en dan.....

(SCHRAAPT KEEL)

Nou, wat is er nou? Waarom kijken jullie me zo aan?

KINDEREN KIJKEN HEM AAN.

HIJ KIJKT NAAR LIDWIENTJE. LIDWIENTJE FLUIT.

LIED: BERTRAM BIERENBROODSPOT
(Harry Geelen / Joop Stokkermans)

KIND 1: misschien zeg je nou:
'het is allemaal loos alarm
het is allemaal reuze flauw'
dat gesus van jou
maakt me koud noch warm

KIND 2: misschien zeg je: kom
het was enkel een brom
in de dikke darm

KOOR: maar je kunt me nog meer vertellen!
we slikken je praatjes niet
we kunnen het ZONDER je stellen
we zitten hier mooi
voor ons verdriet!

Bertram Bierebroodspot
waar breng jij ons heen
Bertram Bierebroodspot
kun je 't niet alleen?
Bertram Bierebroodspot
weet je geen ANDER avontuur?

KIND 3: want het avontuur bevalt me niet

KIND 4: het heeft doodgewoon het gehalte niet

KOOR: Bertram Bierebroodspot
goede raad is duur!

Bertram Bierebroodspot
waar breng jij ons heen

LIDW.: Bertram Bierebroodspot (PLAGERIG)

KOOR: kun je 't niet alleen? (BERTRAM SCHUDT
Bertram Bierebroodspot 'NEE', KRIJGT KUS)

KIND 1: wist je geen veilig, klein hotel?

KIND 2: is er niet iets hier in de buurt
waar je kinderen heen op vakantie stuurt?

KOOR: Bertram Bierebroodspot

KIND 5: ... Wel? ...

KIND 1: misschien zeg je nou:
'het is allemaal zo voorbij' (BERTRAM BEAAMT)
het laat je misschien wel lauw
dat gesus van jou
maakt me heus niet blij!

KIND 2: misschien zeg je: kom
dit was enkel de brom
van een grote bij ...

KOOR: maar je kunt me nog meer vertellen
de maat is nou mooi vol
we kunnen het zonder stellen!
we zitten hier niet voor onze lol!
Bertram Bierebroodspot

vervolg BERTRAM BIERENBROODSPOT.

LIDW.: waar breng jij ons heen?

KOOR: Bertram Bierenbroodspot

KIND: kun je 't niet alleen

KOOR: Bertram Bierenbroodspot

KIND: is 't niet kinderbedtijd ook?

KOOR: we weten allang hoe laat 't is

KIND: als we niet meegaan gaat 't mis (LACHT)

KOOR: Bertram Bierenbroodspot

BERTRAM: jullie zijn wat van de kook, dat is het
(PROTEST)

KOOR: Bertram Bierenbroodspot
waar breng jij ons heen B: geen idee
Bertram Bierenbroodspot
kun je 't niet alleen B: ik denk er niet
aan
Bertram Bierenbroodspot

KIND: ik denk dat ik t'rug naar Hameln ga ...

BERTRAM: je zorgen zijn zo groot nog niet
zolang je in de buurt een bierenbroodspot
ziet

BERTRAM/ la lala laaaaaa KINDEREN LACHEN
LIDW.: la lala laaaaaa Bertram Bierenbrood-
spot
lalaaaaalalalala

POPEYA STAAT TEGENOVER TOR. HILDEBRAND EN
AERNOU KLAUTEREN ACHTER TOR

HILD.:

Ga weg. Ga weg van hier.

AERNOU:

Weg. Allez, boze geest.

TOR:

Heks Popeya! Popeya van Schier. Hoe komt U hier?

POPEYA KIJKT HEM AAN. SLAPERIGE TREKKEN
VERDWIJNEN.

POPEYA: (TEDER DOOR GROEZELIGHEID HEEN LACHEND)
Mooie sliert. Daar ben je weer. (LOOPT OP TOR
TOE) Je bent teruggekomen. (GEEFT HEM TIKJE.
HIJ DEINST TERUG) Ja? Bij Popeya?

TOR:

Nee...ik ben niet terug. Ik ben er ook. Ook
dat is het woord. Wij zijn gezamenlijk door de
spiegel heengetreden. Net als U eenmaal.
Wat is er overigens met U gebeurd. Gaat het
U nu goed?

POPEYA: (MELANCHOLIEK NAAR NIET BEGRIJPENDE EN
WANTROUWEND TOEKIJKENDE JAN)

Goed? Ik?...Ik heb Jan...maar....(KIJKT NAAR
TOR. GLIMLACHT. PROBEERT DAN ZONDER VEEL HOOP
OP MELANCHOLIEKE IJLE TOON BEZEWERING)
Kakebeen, kinnenbak, koevoet - klopp
Sla je mooie ogen op....

TOR:

Nee nee, dank u.

POP:

Zit rechtop en kijk mij aan
Beddepan, bedelnap, maliebaan.....

TOR: (TERUGSCHRIKKEND)

Niet nu.

POP: (DROEVIG. ARM ZAKT)

Zie je wel. Het werkt niet. Ach, het is niet
goed. Popeya is alleen (VEEGT DOOR OGEN)
De kracht is weg. Er groeit geen dolle kervel
hier. In links. En de sinkelbaan wil niet. De
lijnen van oer en de zwarte bok zijn zonder
kracht. (MAAKT HIER EN DAAR NOG BEZWEREND GE-
BAARTJE IN DE TEKST)

TOR: (BELEEFD EN VOL DEERNIS)

Ai, U bent niet langer een heks maar, als ik U
begrijp. Dat spijt mij. Het kon niet anders.
Wij moesten hard tegen U optreden.

POP:

Kwam je me halen?

TOR:

Halen? Nee nee, dat niet. Wij zijn met z'n
allen naar deze wereld van links gekomen
om Morpuys.....(ZWAAR GEROMMEL) Wat is dat.
(GEROMMEL ZEER HEVIG)

POP: (OPGETOGEN)

O Jan, mijn Jan, daar is hij. Daar is hij
eindelijk.

JAN:

Ja. (VEEGT MOND AF. WAS WEER OP KIPPEBOUT
AAN 'T KLUIVEN) Ja!

TOR:

Wie is daar?....Wie?

JAN:

Looie Det.

POP:

Looie Det van Kalkedot.

- - - - -

CHROMAKEY

LIDWIEN EN BERTRAM IN LANDSCHAP. HEVIG
GEROMMEL VAN DICHTBIJ.

LIDW.:

Bertram, de grond.....De grond beweegt.
(WIJST OFF SCREEN) Daar!

BERTRAM:

Ja, we moeten terug naar de kinderen.
Nee pas op daar ook. (WIJST OFF SCREEN)

LIDW.: (GILT)

Bertraaam.

(REUS RIJST OP UIT AARDE. ZE RENNEN WEG)

- - - - -

GEROMMEL.

POP: (IN HANDEN KLAPPEND)

Nu. Nu. Nu is het onze tijd. Jan, val
aan. Kom, val aan.

JAN: (BEDRIJVIG)

Ha jaja, kom mee, Dikke Pop. Samen krijgen we
hem klein. Voor de nácht om is.

TOR: (HOUDT JAN TEGEN)

Gaat U er op af?

JAN:

Ja, maar jij gaat niet mee. Terug.

TOR:

Maar beste kerel.

JAN:

Terug. Hij is nu van ons. van dikke Pop en mij.
Terug.

POP: (VROLIJK)

Ja. Hier blijven. Hij is van ons. Looie Det.
Voor Jan en heksemij. Ik krijg de dukaten.

JAN:

En ik de prinses. Ha! (TROTS) Jan Soldaat.
(ROEPT IN DE NACHT) Ik kom Det, ik kom.

TOR:

Maar het is een aardreus. U twee kunt hem
nooit alleen verslaan. Laat mij U redden.
Ik ben daarvoor.

JAN: (DREIGEND)

Blijf staan.

HILDEBR.: (DIE BANG BIJ TOR'S WOORDEN ALMAAR
NEE SCHUDT)

Ja, blijf staan. (TEGEN JAN) Ga gerust hoor.

AERNOUT: (IJVERIG)

Tot straks, ja.

TOR:

Mens Brom, mens Koffij, dit kunnen wij niet....
niet.... (OPNIEUW GEROMMEL IN VERTE)

JAN:

Ja, ik kom. Haha. Jan komt eraan. Ja, ik kom.

POPEYA VOLGT GIECHELEND

TOR:

Soldaat, laat mij U.....

HILD.:

Laat ze maar doen wat ze niet laten kunnen.

TOR: (VERONTWAARDIGD)

Daar gaat een vrouw. Ik heb mijn prinseneed
toch zeker niet voor niets.

HILD.:

Je bent hier in een vreemd land. Daar geldt
een eed niet.

TOR:

Een eed is een eed. (STORMT DOOR POORT.
WIJKT TERUG. JAN STAAT ER. DREIGEND MET HET
GEWEER)

JAN:

Ik zei: blijf staan.

(DE HAMELAARS ZIJN TOT BIJ DE PUINHOOP MET DE SCHUILPLAATS VAN KONING PANCRAS EN ZIJN DOCHTER GEREND. DE LAATSTE KINDEREN KOMEN MET LIDWIENTJE NOG HIJGEND INRENNEN)

BERTRAM: (KNIELT BIJ PUINHOOP EN WRIKT AAN LUIK)

Hallo! (BONST OP LUIK) Open dat luik!
Hoogheid! Koning, hallo daar! Snel! Mensen in nood!

BAREND: (BONKT MEE)
'n Reus! 'n Reus!!

KINDEREN:
Ze doen niet open. Oh!!!!

KIND:
Die reus is ons niet achterna gekomen.

LIDW.:
Wat afschuwelijk groot. Reus Dolfje van Sloe is er een kleine dikzak bij!

BERTRAM: (BONST)
Doe open, verduiveld!

LIDW.:
Ik denk, dat hij zich ook met zijn dochter voor die reus verstoopt!
(HET LUIK ZWAAIT, TERWIJL ZE MET DEZE ZIN BEZIG IS, OPEN.
HET HOOFD VAN KONING PANCRAS EN ZWIJNHILDE VERSCHIJNT)

PANCRAS:
Is het geschied?

BERTRAM:
Laat ons erbij, hoogheid. De kinderen tenminste. U móét ons ...

PANCRAS: (VERONTWAARDIGD INTERRUMPEREND)
Dus het is niet geschied! Zwijnhilde, bukken!
(WIL LUIK SLUITEN)

BERTRAM: (NIJDIG)
Vooruit! Opzij. Maak plaats voor een paar kinderen.

LIDW.: (WAARSCHUWEND)
Het zijn er vierentwintig, Bertram!

PANCRAS: (GEBIEDEND)
Versla Det! En kom dan terug. Dat is de afspraak.

BERTRAM:
U hebt wéér de verkeerde voor! Wij zijn gewoon mensen, die toevallig langskomen.
(PANCRAS BEKIJKT HEM KIPPIG VAN NABIJ)

ZWIJNHILDE:

Het is die soldaat niet, pa. Het is een knappe sliert! Een prins.

(BEKIJKT BERTRAM BEWONDEREND)

LIDW.:

Alstublieft, hoogheid, laat de kinderen bij U!

BAREND: (KRABBELT OVEREIND)

Ik hoef niet.

KINDEREN:

Ik ook niet. Ik ook niet. Nee, ik blijf bij jullie etc.

PANCRAS:

Waar is de soldaat?

BERTRAM: (ZIET DAT KINDEREN NIET WILLEN,
GEROMMEL IS TROUWENS KALMER)

Welke soldaat? Wij kennen geen soldaat.

PRINSES:

Jan Reserve. Hij moet vechten met Det.

BERTRAM:

Det? Is dat die reus?

PANCRAS:

Vijfhonderdduizend dukaten krijgt hij.

PRINSES: (KOKET)

En mij!

PANCRAS:

Houd je mond, zolang je niet getrouwd bent, Zwiijnhilde!

(TEGEN BERTRAM)

En mijn dochter.

PRINSES:

Zwiijnhilde, van Maling.

PANCRAS:

Maar alleen in ruil voor zijn hoofd als ik zijn hoofd zie!

Of iets dergelijks, wat op hetzelfde neerkomt!

BERTRAM:

U bedoelt, dat er één soldaat die aardreus moet verslaan voor U, en dan in ruil Uw dochter tot vrouw krijgt?

PANCRAS: (KONING KNIKT)

Niet eerder!

BERTRAM:

Een moeilijke opdracht! Maar ook duur betaald, zou ik zo zeggen.

Een hoge prijs voor U.

PRINSES:

Het lukt hem toch niet!

KONING:

Wij hebben geen keus! Vandaag is de dag.

BERTRAM:

De dag?

KONING:

De Dag van Det. Vandaag wordt hij wakker.
Want het is woensdag, wassende maan en twintig
jaar later.

LIDW.:

Later dan wat?

PANCRAS: (WANTROUWIG)

Wie is dat?

BERTRAM:

Mijn verloofde.

PANCRAS:

Is zij betrouwbaar?

BERTRAM:

Ik dacht van wel.

PANCRAS:

Twintig jaar later dan de nacht, dat hij mij
redde!

BERTRAM:

Dan wie U redde?

PANCRAS:

Det! Looie Det! Mij.

ZWIJNHILDE:

Hij heeft papa uit het moeras getild. Een
kwade nacht.

BERTRAM:

Dat was aardig van Looie Det ...

PRINSES:

En van het moeras!

PANCRAS:

een beloning waard. Ik heb Det het eerste het
beste beloofd uit mijn paleis, dat hij wou
hebben.
Dat wou hij gráág!

BERTRAM:

Ah.

PANCRAS:

Zoals het hoort

BERTRAM:

Natuurlijk.

PANCRAS:

Toen ik in mijn paleis kwam, was er iets nieuws.

ZWIJNHILDE:

Ik! (KINDEREN ZUCHTEN)

PANCRAS:

Zwijnhilde. Zij was net geboren.

BERTRAM: (BEGRJPT)

En Looie Det ... wou háár hebben?

PANCRAS:

Zo gauw ze vet was!

LIDW.:

Wat vreselijk voor U, als vader. En haar moeder.

Waarom wilde hij haar hebben?

ZWIJNHILDE:

Wie wil het niet?

BAREND:

En vannacht moest U Uw schuld komen betalen?

PANCRAS: (WANTROUWIG)

Wie is dat?

BERTRAM:

Barendje Stip, hoogheid. Een vriendje.

PANCRAS:

Is hij betrouwbaar?

(BERTRAM KNIKT.

GEROMMEL NEEMT WEER TOE)

Det is nu wakker.

Hoor. De soldaat vecht met hem.

ZWIJNHILDE:

Het lukt hem toch niet!

(BERTRAM EN ANDEREN KIJKEN IN DE
RICHTING VAN LAWAAI, DAT TIJDENS
LAATSTE ZINNEN IS TOEGENOMEN)

(CHROMAKEY.
REUS DRAAIT ZICH IN ZAND EN
KIJKT WAT VERBIJSTERD NAAR JAN
SOLDAAT, DIE AGRESSIEF VOOR ZIJN
NEUS HEEN EN WEER SPRINGT: POPEYA
STAAT BEZWERENDE GEBAREN TE MAKEN)

JAN:
Werda! Halt! Ik schiet! Handen omhoog! Geef
je over!

POPEYA: (BEZWEREND, TEGELIJKERTIJD ROEPEND)
zes vijf
verstijf
vijf vier
tor hier (WIJST MIDDEL)
vier drie
tot de knie
drie twee
met voeten mee
twee een
geheel van steen

(REUS DET KIJKT BETEUTERD VAN DE
EEN NAAR DE ANDER)

TOR: (SNELT BINNEN, MET DEGEN)
Halt! U bent mijn gevangene!

JAN: (DRIFTIG ZICH OMKEREND)
Ga weg. Hij is van mij. Weg. Weg.

(HILDEBRAND EN AERNOUT SNELLEN
IN. ZE ZIEN DE REUS NIET, OMDAT
ZE NIET OP DIE HOOGTE KIJKEN)

HILDEBRAND:
(JAMMEREND)
Hé, niet wegrennen, kom terug!

AERNOUT:
Oehoe. Laat ons daar niet alleen, Wat ge-
beurt er, wat gebeurt er?

JAN:
Weg. Hij is van mij!

TOR:
Maar man, luister dan toch. Dit kun je niet
alleen!

POPEYA: (KLAGELIJK)
Het werkt niet. Ik ben mijn kracht kwijt.
Ik ben mijn kracht kwijt.
Wacht, ik dans nog eens de sinkelbaan
(DANST)

JAN: (SCHELDT TEGEN TOR)
Dief! Het is mijn reus. Ik krijg de poet.
De dukaten zijn voor Pop en Zwijn is voor
mij!
Dief. Weg!

HILDEBRAND:

(TEGEN TOR)

Over wie heeft ie het? Over wie heeft ie 't?

TOR:

(OPGEWONDEN ZWAAIEND NAAR REUS)

De reus. Dat kan hij niet alleen af!

HILDEBRAND: CLOSER TOT

De reus. (KIJKT OMHOOG EN TERUG)

Welkereus? Mmwaaa!!!!

(VERLATE SCHRIKREAKTIE. AERNOUT
HEEFT OOK DE STUIPEN)

CUT:

WEER TOTAAL: POPEYA ZINGT HET
SINKELLIED VAN VORIGE MAAL ONDER-
TUSSEN.

REUS DET KIJKT MET VERBAASDE OOGJES,
WAT KNIPPEREND, NAAR HET KLEINE
GEDOE. ZIT RUSTIG TOT BORSTHOOGTE
UIT AARDE.

TOR:

(DOET STAP NAAR VOREN, HET MUSKET
VAN JAN NEGEREND)

Meneer, ik daag U uit!

(DEGEN OMHOOG)

JAN:

(RUZIËND)

Dief!

(POPEYA STOPT MIDDEN IN SINKEL-
DANS)

DET:

Is het woensdag?

TOR:

U bent een schelm!

POPEYA:

(BUITEN ADEM)

Het lukt niet. Jan!

(HILDEBRAND EN AERNOUT PROBEREN
TOR WEG TE TREKKEN)

TOR:

(GEÏRRITEERD TEGEN AAN HEM TREK-
KENDE HILDEBRAND EN AERNOUT)

Laat mij los, mens Brom, mens Koffij! Ik
bescherm U.

DET:

Kom je mijn kado brengen? Dat is netjes.
Det had het niet gedacht. Maar het is woens-
dag. Wassende maan. En Det is net wakker.

(GEEUWT)

Waar is het moois?

(KIJKT VERWACHTINGSVOL ROND)

JAN:

(DRAAIT ZICH NAAR DET. RICHT GE-
WEER)

Handen omhoog. Je bent van mij. Looie Det!
Je krijgt Zwijnhilde niet!

(DET GEHOORZAAMT VRIENDELIJK VER-
BAASD)

POPEYA:

Houdt hem vast, Jan! Ik dans de sinkel.
Ik voel dat het me lukt.

(HINKELT HIGEND)

DET: (BELANGSTELLEND, LAAT HANDEN ZAK-
KEN)

Is dat het?

(WIJST OP POPEYA)

Is dat Zwijn? Ze is goed gegroeid.

..... CUT:

CLOSER GEEN CHROMAKEY EVT.

DANSENDE POPEYA, VERDIEPT IN BE-
ZWERING)

POPEYA:

Joeroe - zeven klappen en een schop.
Ik dans de ...

(STAAT STIL)

Wat? ... (KIJKT OMHOOG) Nee! Ik ben Zwijn-
hilde niet. Jan!

(RENT NAAR JAN)

..... CUT:

JAN: (HET GEWEER OMHOOG. FEL)

Blijf van haar af. Dief! Dief!

(RICHT RAZEND GEWEER VAN DET NAAR
TOR NAAST ZICH)

Iedereen is een dief, dief, dief! Ga weg!
Ik ben een soldaat! Ze zijn van mij! Dikke
Pop en Zwijn! En Det!

(RICHT GEWEER WEER OMHOOG, OP
DET)

Det! Det!!!

CUT:

CHROMAKEY

DET:

Ja? Moet ik de handen weer omhoog doen?

(GEEUWT EN WRIJFT TERLOOPS DOOR
OGEN)

JAN:

Je bent er bij Det! Je bent er geweest! Haha!!
Je bent van Jan. Jan heeft je soldaat ge-
maakt!

Zeg me na: Ik - wil - Zwijnhilde - niet.

TOR:

Beste kerel, dat heeft toch geen zin ...

JAN: (HERHAALT DRIFTIG STAMPVOETEND)

Zeg het: Ik wil Zwijnhilde niet.

DET: (VERBAASD)

Je hebt het zelf gezegd.

JAN:

Ik schiet een vlieg van de toren.

DET: (VERBAASD)

Waar?

JAN:

Ik schiet het oog uit een uil!

DET:

(VERBIJSTERD)

Waarom?

TOR:

(MET GEBALDE VUISTEN TEGEN DET)

Luister naar deze arme man! Deze soldaat.

Bravo! (KLOPT JAN OP SCHOUDER)

JAN:

(DOL VAN DRIFT TEGEN TOR)

Dief! (TOR WIJKT ONTHUTST TERUG)

Zeg mij na: Ik wil Zwijnhilde niet. Ik hoef haar niet. Dan mag je gaan.

DET:

Gaan?

JAN:

Ja. Waarheen je wil!

DET:

Maar ik wil niet. Det wil slaapjes.

(JAN SCHIET DOLDRIFTIG IN DE
LUCHT. KNALLEN ... BRULT VAN WOEDE
HILDEBRABD EN AERNOUT VALLEN
PLAT EN HOUDEN HANDEN OVER HOOFD)

PANCRAS: (HEFT VINGER)
Dat is de soldaat!

PRINSES:
Nee! Het geweer!

(LIDW. STAAT HANDEN WRINGEND BIJ
PUINHOOP. DE KONING IS NAAR BUITEN
GEKOMEN. DE PRINSES STAAT ER OOK
BIJ. CAPE OM)

(BERTRAM LOOPT NET WEG)

LIDW.:
Bertram ... Bertram ... Ga niet.

BAREND:
Wacht. Ik ga mee ...

BERTRAM:
Nee. Jij blijft bij Lidwientje. En iedereen.
(KIJKT DREIGEND)
Dit is een bevel.

BAREND: (MET TEGENZIN)
Oké. (LOOPT TERUG. HOOFD GEBOGEN)

PANCRAS: (ROEPT BERTRAM NA)
Tienduizend extra dukaten.

ZWIJNHILDE:
En: mij!

PANCRAS:
Stil, Zwijnhilde!

LIDW.: (BOOS)
Bertram is van mij. Hij gaat daar vechten
voor U. Maar dan is hij weer van mij!!!

PANCRAS:
Ssst. Zullen wij weer in het gat gaan, of zal
het wel veilig zijn?

BAREND:
Er wordt niet meer geschoten.

LIDW.:
Kon je van hier nog maar wat zien ...

BAREND:
Nou, dan rennen we toch tot daar bij die
bosjes. Dan kan je over de heuvel kijken.

LIDW.:
Nee, Bertram heeft gezegd, dat ...

KIND: (MET BIJVAL ONDER EIND TEKST)
Nou, Bertram kan zoveel zeggen. Hildebrand
is weg, Aernout is weg, Bertram is weg,
Tor is weg.
Dacht je, dat ik me hier soms wél veilig
voel???

LIDW.: (DENKT EVEN NA)
... Kom mee ...

KINDEREN: (ZACHT)
Hoi. (HAASTEN ZICH WEG)

PANCRAS: (ROEPT HUN NA)
Hé! Ho! Mevrouw!

ZWIJNHILDE:
Mag ik mee, pa?

PANCRAS:
In je gat, Zwijnhilde!

.....

(BERTRAM KOMT BINNEN IN SET REUS.
WE HEBBEN REUS NIET IN BEELD.
ZIJN TOTAAL OP TOR, KRIJSENDE JAN,
HILDEBRAND EN AERNOUT, WELKE TWEE
LAATSTE OP BERTRAM TOESTUIVEN)

JAN: (LAADT MUSKET)
Ik stamp het kruit aan. Wacht, Det! Geef
Dikke Pop terug. Hier komt een kogel.

TOR: (MET GEBALDE VUIST)
Luister naar deze man, ik ga je prikken.
Vecht als een man.
Ah, van Bier, eindelijk. Dit maakt me razend.
Als ik niet behoorlijk redden kan!

HILDEBRAND:
(KLAMPT ZICH HIJGEND AAN BERTRAM)
Gelukkig, gelukkig, dat je er bent. Breng
ze tot rede. We moeten meteen terug.

AERNOUT:
De spiegel. De spiegel. Daar.

HILDEBRAND:
O ja. (HAAST ZICH SPIEGEL OP TE RAPEN)

BERTRAM: (ONDERTUSSEN, MET BLIK OMHOOG)
Wat gebeurt hier in vredesnaam ... Allemach-
tig.

JAN: (DOOR BERTRAM NOG WEER ZENUWACH-
TIGER)
Ik haal je neer, Looie Det!

TOR:
Bravo. Luister naar hem!
(LAATSTE TEGEN DET OFF SCREEN)

CUT:
CHROMAKEY.
(DET ZIT MET POPEYA IN ZIJN HAND
EN KIJKT OMLAAG NAAR OFF SCREEN
TUMULT. MUZIEKJE.)

.....

(ONDER BOOM.
CU LIDW. SLAAT HAND VOOR DE MOND.
OFF SCREEN KRETEN)

LIDW.:

Wat is hij groot. Oh, geen wonder, dat we schrokken.

BAREND:

Hij heeft iemand in zijn hand ...

KIND:

Hé ... Dat is ...

LIDW.: (WIJST)

Maar dat is ...

KIND:

Die heks.

LIDW.:

Popeya! Eén van de heksen Van Drill!

KONING: (DUIKT ACHTER HUN OP)

Ah, is het geschied? Of is het nog niet geschied? Nee!

LIDW.:

De reus heeft iemand in zijn hand. Een vrouw. Ik denk, dat hij zich vergist.

KONING:

Hoe?

LIDW.:

Hij denkt, dat hij Uw dochter heeft.

KONING:

Mijn dochter? Ik heb maar een dochter.

(ZWIJNHILDE KOMT ACHTER HEM. OOK
NIEUWSGIERIG)

Zwijnhilde!

PRINSES:

Oh, wat is hij groot, pa! Ben ik voor hem!?

LIDW.:

Ik denk, dat de reus die vrouw in zijn hand aanziet voor Uw dochter. Wij kennen haar! Zij is heks!

KONING:

Ah, mooi zo!

(KIJKT NAAR DE ANDEREN)

Niet? (IEDER KIJKT ZONDER TE ANTWOORDEN
NAAR OFF SCREEN REUS)

Mooi toch?

(CHROMAKEY.
DET BEKIJKT VERBOUWEREERD POPEYA
DIE OP ZIJN HAND STAAT EN NOG
STEEDS HINKELT EN/OF BEZWEERT)

POPEYA:
spinnekop, slakkeslijm

kale kin klep

vraag mij wat ik
(PREVELT REST HIJGEND)

DET:
Wat zing je, Zwijn? Is het voor mij?

POPEYA:
verander in een pad
(KLAPT RITMISCH BOVEN HAAR HOOFD)
haring in het vat

verander ieder uur
(KLAPT WEER)
haring in het zuur

verander in een ...
(PREVELT HIJGEND)

DET:
Je bent mooi groot geworden. Ik ben blij
met je.

POPEYA: (BLAAST PUFFEND WANHOPIG OMLAAG)
Jan!

CUT:

JAN: (RICHT DREIGEND ZIJN MUSKET)
Hier kom ik, Det! Midden tussen je ogen!

BERTRAM:
Stop!

TOR:
Ja. Stop. Geef die man die heks terug.

BERTRAM:
Nee. Det. Luister naar mij.

CUT:
CHROMAKEY
(POPEYA KIJKT NAAR BENEDEN, HANDEN
VERMOEID LANGS LICHAAM. DET OOK.
VRIENDELIJK)

DET:
Gaan je vrienden nog niet weg. Je moet me
krabben.
(OFF SCREEN LUIDE STEM BERTRAM)

BERTRAM:
Det. Looie Det. Luister naar mij.

DET:
Det heet ik. Ja. Det luistert.

CUT:

BERTRAM: (HANDEN AAN MOND)
Det. Ben je tevreden?

JAN:
Nee. Hij is een dief, hij ...

TOR:
Van Bier, je stelt mij teleur!

..... CUT:

LIDW.: (PREVELEND)
Oh, Bertram!

DET:
Tevreden? Dat is blij ... Ja.

BERTRAM: (OFF SCREEN)
Det.

..... CUT:

BERTRAM: (IN BEELD)
Waarom wil je Zwijn hebben?

JAN:
Het is niet Zwijnhilde. Het is Dikke Pop.
Ik wil haar niet kwijt. Dikke Pop.

TOR:
Je bent machteloos, kerel. Je kunt nu niet
schieten. Dan valt die heks.
(JAN KIJKT RADELOOS NAAR BOVEN)

..... CUT:

DET: (?)
Waarom? (KIJKT NAAR ZWIJN)
Zwijn moet krabben. Det heeft jeuk.

..... CUT:

PRINSES:
Oh, wat enig. Krabben.

KONING:
Zwijnhilde.

LIDW.:
Krabben. Een reus krabben!

..... CUT:

BERTRAM:
Det.

STEM DET:
Ja?

BERTRAM:
Ik weet wat. Als je een keer in je leven
overal tegelijk goed gekrabd wordt, erg goed ...
Overal ... Geef je dan Zwijnhilde ... terug!?
(IEDEREEN KIJKT HEM AAN)
CUT:

CHROMAKEY
(DET DRAAIT HOOFD, KIJKT NARA BENE-
DEN. POPEYA KIJKT BENAUWD NAAR
HEM)

DET: (LANGZAAM)
Overal?

BERTRAM: (ALLE ZINNEN, MERT HANDEN ALS
Ja. TRECHTER AAN MOND)

DET:
Overal tegelijk?

BERTRAM:
Overal tegelijk?

DET:
Lekker goed hard?

BERTRAM:
Komt voor mekaar.

DET:
Ook het plekkie tussen mijn schouderbladen?

BERTRAM:
Je zegt het maar.

DET:
Eén keer van mijn leven maar.

BERTRAM:
Een keer. Maar erg goed.
En overall!

(IEDEREEN KIJKT GESPANNEN OMHOOG.
JAN LAAT GEWEER ZELFS BEETJE ZAKKEN)

.....

CHROMAKEY.
(DET KIJKT POPEYA AAN. POPEYA MAAKT
ZWAKJES PAAR BEZWERENDE GEBAREN.
HOUDT ERMEE OP. DET LET ER ZELFS
NIET OP. KIJKT WEER OMLAAG)

DET:
... Goed.
(OFF SCREEN JUICHEN)

..... CUT:
(KINDEREN EN LIDW. BIJ BOOM SPRINGEN)

..... CUT:
(DE VOLWASSENEN JUICHEN. JAN KIJKT
ALLEEN NOG WAT DASS OM ZICH HEEN)

..... CUT:
CHROMAKEY

LIED: KRABBEN VERDRIJFT DE JEUK
(H. Geelen/J. Stokkermans)

LIEDJE: WIE 'T KLEINE NIET EERT.
 (Harry Geelen / Joop Stokkermans)

DET: ik was nog maar een reuzekind
 toen zei mijn moeder: 'Det,
 al word je later zeven mijl
 wie niet opt kleine let

SAMEN: ist grote
 ist grote
 ist grote werk niet weerd'.

DET: Det weet het wel, Det weet niet veel
 maar dát heeft Det geleerd!

ALLEN: wie 't kleine niet eert
 ist grote niet weerd
 en eendracht maakt macht

DET: en alle beetjes helpen!

ALLEN: krabben waar het jeukt
 krabben waar het jeukt

DET: dat helpt het leed te stelpen

ALLEN: krabben waar het jeukt
 krabben waar het jeukt
 en alle beetjes helpen
 wie 't kleine niet eert
 is het grote niet weerd ...

DET: Dets moeder was een wijze vrouw
 in spreuken was zij sterk
 zij leerde Det: 'van vele handen
 maken licht werk'
 en dat is

ALLEN: en dat is

DET: een hele wijze spreuk!
 Det weet het wel, Det weet niet veel
 maar Det denkt NU - bij jeuk:

ALLEN: wie het kleine niet eert
 is het grote niet weerd

DET: en eendracht maakt macht

ALLEN: en alle beetjes helpen

DET: mèt krabben waar 't jeukt

ALLEN: krabben waar het jeukt
 dat helpt het leed te stelpen
 krabben waar het jeukt
 krabben waar het jeukt
 en alle beetjes helpen
 wie het kleine niet eert
 is het grote niet weerd

Vervolg WIE 'T KLEINE NIET EERT.

GROEP: moge het u wel bekomen
op uw buik en op uw rug
reus geniet met volle teugen
laat dees' dag u eeuwig heugen
want hij komt niet gauw terug

DET: en Det is langzaam opgegroeid
tot grote domme reus
en nooit heeft Det 't begrepen
Dets moeders wijze leus

ALLEN: wie 't kleine
wie 't kleine
wie 't kleine ... niet eert

DET: Det weet het wel, Det weet niet veel
maar nú heeft Det geleerd:

ALLEN: wie 't kleine niet eert DET: oeh
is het grote niet weerd

DET: en eendracht maakt ... aaaahoooh

ALLEN: en alle beetjes helpen
krabben waar ... DET: oeh
krabben waar ... DET: aah
dat helpt het leed te stelpen

krabben waar het jeukt
krabben waar het jeukt
alle beetjes helpen
wie 't kleine niet eert
is het grote niet weerd ...

FADE OUT.

(EEN TROON MET PRINSESSENTROON
OF ZETEL ERNAAST. DE PRINSES IS
OPGEDIRKT, PANCRAS IN VOL ORNAAT.
LAKEI MET BLAD MET GELDKISTJE.
HAMELAARS OM TROON GESCHAARD, OP
BANKEN ETC. ZE STAAN NET O ALS
SCENE BEGINT EN APPLAUDISSEREN
VOOR BINNENKOMERDS IN SET.
POPEYA IN SCHONE KLEDIJ, DE OUDE
POPEYA, EN JAN DIE EEN SCHITTEREND
SOLDATENSTEEK EN EEN SCHOUDERMAN-
TELTJE VOL TRESSEN HEEFT, MAAR
VERDER PRECIES ZO HAVELOOS IS
MET DEZELFDE ZWACHTELS.

ZE KOMEN SAMEN BINNEN, MAAR NIET
HAND IN HAND. NOG NIETS VAN LIEFDE
EN BRUILOFT SUGGEREREN DUS.

ZWIJNHILDE KLAPT VERRUKT IN HANDEN)

PANCRAS: (OVEREIND)
Ja. Mooi. Dan kunnen we beginnen. Waar is
de ... (LAKEI HOUDT BLAD AL VOOR)
... ah ja. Zijn ze geteld?
(LAKEI KNIKT BELEEFD)

PANCRAS:
Vijfhonderdduizend dukaten ... Eh ... Hoe
zal ik het verdelen?

ZWIJNHILDE:
(OPGEWONDEN)
Iedereen heeft meegedaan.

PANCRAS:
Zwijnhilde.
(ZE HOUDT HAAR MOND)

BERTRAM: (STAP NAAR VOREN)
Majesteit. Ik ben ervan overtuigd, dat Jan
de enige held is.

TOR:
Bravo.
(IEDEREEN VALT BIJ)

JAN: (IN TUMULT)
Ik ben geen held.
(SCHICHTIG)
Ik ben soldaat.

PANCRAS:
Mooi. Geef het aan de soldaat. Hoe was de
naam? Reserve.

LIDW.: (VERBETERT)
Ján Reserve.

PANCRAS: (KREGEL)
Alle soldaten heten Jan.
(REIKT AAN)
500000 dukaten.

JAN: (GEEFT ZE IN EEN BEWEGING DOOR
AAN POPEYA)
Alsjeblieft. Jouw deel. Begin je brouwerijtje
maar, Pop.

POPEYA:
Oh! (BEKIJKT HET GELUKKIG)

JAN:
Ik hoef het niet. Het is geld.
(DRAAIT ZICH TERUG NAAR PANCRAS)

PANCRAS:
Oh. Wel. Dat is Uw zaak. Punt twee: Zwijn-
hilde. (NAAR LAKEI)
Niet?

(LAKEI KNIKT INSTEMMEND)
Zwijnhilde sta op, Reserve!

(SOLDAAT SPRINGT IN GELID. IEDER-
EEN RIJST)
Wij - Pancras van Maling - koning - verkla-
ren, dat wij - Pancras, aan Jan, genaamd
(LAKEI FLUISTERT BEHULPZAAM)
genaamd Reserve ...
(LAKEI FLUISTERT WEER)
soldaat ... grote dank verschuldigd zijn ...

PRINSES: (STRALEND)
Mij!

PANCRAS: (BERISPT)
Zwijnhilde. (Ze zwijgt koket)
Grote ... grote wát ook al weer?
(LAKEI FLUISTERT)
Dank. Precies. Grote dank verschuldigd zijn.
Het is ons een vreugde, bij deze het huwe-
lijk aan te kondigen van ...

(JAN SALUEERT HEFTIG. KLAKT MET
HAKKEN OM AANDACHT TE TREKKEN.
MAAKT DRUKKE OEFENINGEN MET GE-
WEER)

PANCRAS: (DIT BEZIEN GEBBENDE, VERSTOORD)
Wat? (WIL AAN LAKEI AL VRAGEN 'wat is
er')

JAN:
Vraag verlof!

PANCRAS:
Verlof? Natuurlijk krijg je verlof. Drie
weken. Je moet op huwelijksreis, Reserve.

ZWIJNHILDE:
Met mij?

PANCRAS:
Bovendien moet ik je in de politiek duwen.
Dat duurt ook minstens twee weken.

JAN:
Vraag verlof om af te zwaaien!

PANCRAS:

Mmm?

(ZWIJNHILDE VALT FLAUW. LIDW. EN
ENKELE MEISJES ZIJN BEHULPZAAM MET
VLUGZOUT ETC.)

LIDW.:

Jan bedoelt, dat hij liever niet trouwt, majes-
teit.

PANCRAS:

Werkelijk? Wil hij niet trouwen?

JAN:

Jawel.

PANCRAS:

Ah. In dat geval: Zwijnhilde, kom bij.

(ZWIJNHILDE IS AL WEER OVEREIND)

LIDW.:

Nee, Jan wil wel trouwen, maar niet met prinses
Zwijnhilde, majesteit.

(ZWIJNHILDE ZUCHT EN VALT WEER FLAUW)

PANCRAS:

Met wie dán? Ik heb maar een dochter.

(KIJKT LAKEI AAN)

LIDW.:

Popeya, majesteit. Jan houdt van haar.

(JAN PRESENTEERT NERVEUS GEWEER)

(PANCRAS KIJKT VAN POPEYA NAAR JAN.
JAN LONKT NAAR POPEYA, POPEYA VER-
BERGT ZICH BLOZEND ACHTER DE KIST
GELD)

PANCRAS:

Oh ...

Wat zegt het protocol.

(LAKEI DENKT, MAAKT GEBAAR VAN 'och')

Staat er niks in de grondwet? Waarvoor het
niet kan? (LAKEI KNIKT 'NEE').

PANCRAS SCHRAAPT KEEL EN KIJKT
ROND)

Wel ... Kan ik dan nog ergens mee ... Kan ik
iets anders doen, dat, waardoor ik nog mijn
dank ...

BERTRAM:

Majesteit. Wij hebben een aanbod van reus Det,
buiten op het binnenplein.

(KONING KIJKT EVEN RICHTING RAAM)

Hij wil ons allen meenemen. Op de huwelijks-
reis van Jan.

En zijn (BUIGT) lieve vrouw.

PANCRAS:

Ah.

En waar gaat de reis naar toe?

LIDW.:

Morpuys, majesteit. Jan en zijn vrouw zwaaien
af onderweg.

PANCRAS:

Morpuys. Het land zonder koning?
(IEDEREEN KIJKT ELKAAR AAN)

BERTRAM:

Zonder koning, hè, majesteit. Ja. Majesteit.

PANCRAS:

Wel veel geluk. Zwijnhilde. Zeg eens: veel geluk.

ZWIJNHILDE:

Veel geluk.
(SNIFT TREURIG IN ZAKDOEK)

STEM DET:

Oehoe. (IEDEREEN KIJKT OP NAAR RAAM.
KORT MUZIEKJE.
DET KIJKT (CHROMAKEY) MET ZIJN
REUSACHTIGE HOOFD, NEUS EN OGEN)

BINNEN.

DET:

Koekoek. (IEDEREEN GROET VROLIJK JUICHEND)

(ALLE HAMELAARS EN SOLDAAT JAN EN
POPEYA ZITTEN OP DE HOED VAN LOOIE
DET.
EEN CU VAN DET DIE ZIJN HOOFD ZO
RECHT MOGELIJK HOUDT EN DE RAND
VAN ZIJN HOED VAST)

LIED:

LIEDJE: REIZEN OP EEN REUS.
(HARRY GEELEN/JOOP STOKKERMANS)

BERTRAM: goedendag, wij reizen op een reus vandaag

LIDW.: wij reisden ook met Vloerkleed Kamerbreed

AERNOUT: bezems vliegen aardig snel en heus niet laag!

HILDEBRAND: hoewel ik de pompoen niet gauw vergeet!

KIND: koffers vliegen snel van Noord naar Zuid ...
INSTR.

ALLEN: maar dit steekt er met kop en schouders
bovenuit
reizen is eigenlijk reuze
maar dan op een reus naar keuze

LIDW.: kijk wat een lange schaduw voor ons uit!

KINDEREN: reizen op een reus

VOLWASSENEN: reizen op een reus

DET: PARL.RITM. dit is het dal van Spie
dit is het land van koning Riem die nooit
lacht

ALLEN: `n reus weet wat en wie
je kunt een reus wat vragen
je hoort een reus niet klagen

ALLEN: goedendag wij reizen op een reus vandaag
en niemand die een beter reisje weet

HILDEBRAND: persoonlijk reis ik in de regel reuzegraag
met iets dat in de middag minder eet

BERTRAM/TOR: hij eet je op met haar en huid en etc.
SATANISCH

KINDEREN/LIDW.: een reus steekt er met kop en schouders
bovenuit
reizen is eigenlijk reuze
maar dan op een reus naar keuze

HILDEBRAND: alles gaat goed zolang hij maar niet snuit!

KINDEREN: reizen op een reus

VOLWASSENEN: reizen op een reus
ook al duurt het dagen
een reus wordt zelden moe

TOR: je kunt een reus wat vragen

BERTRAM: een reus durft overal naar toe
dus

ALLEN: goedendag - wij reizen op een reus vandaag

AERNOUT: hij wijkt niet in de hitte des gevechts
hij hoeft ook nooit opzij omdat je reuzen graag
voorrang geeft - vooral een reus van rechts

vervolg REIZEN OP EEN REUS.

ALLEN: lalalala lala lala la laaaa
wat steekt hier met kop en schouders bovenuit

reizen is eigenlijk reuze
maar dan op een reus naar keuze
INSTR. REGEL

ALLEN: reizen op een reus
reizen op een reus

DET: daar woont de wijze koe
dat is de vijver van geest IJf die It heet

ALLEN: een reus weet wat en hoe
je kunt een reus wat vragen
je hoort een reus niet klagen

goedendag - wij reizen op een reus vandaag
met een reus zo'n zeven mijlen mee

AERNOUT: ik kijk zo af en toe vlak langs zijn neus
omlaag

HILDEBRAND: vraag 'm niets, want anders schudt ie 'nee'
en loopt het allemaal reuze uit de hand

ALLEN: hoog boven op een reus op reis door spiegelland

AERNOUT: hij draagt ons in z'n knuistjes
als een beschuit met muisjes

ALLEN: een reus weet van de hoed en van de rand
reizen op een reus BERTRAM: Hamelen.
reizen op een reus LIDW.: Hamelen.

ALLEN: ook al duurt het dagen
een reus wordt zelden moe
je kunt een reus wat vragen
een reus durft overal naar toe

FADEN: wij rijden op een reus vandaag

INSTR. MET NEURIËN: Hamelen.
Hamelen.